

Ostrov anamorfóz

verze Catherine Vasseur

z francouzštiny přeložil Jáchym Svoboda

Opuštěný a tichý dvoupokojový byt.
 Vtom v zámku ve dveřích zachrastí klíče.
 Dveře se otvírají.
 Vstoupí, postaví kufr na zem, jde k oknu, otevře ho.
 Před ním bouřkové elektrické nebe, plné nízkých mraků, které běhají sem a tam.
 Vtrhne prudký vítr, zamává záclonou. Nevšimne si, jak zašustila. Neznatelný šustot se stává vtíravým. Nastraží uši.
 Odhrne tedy záclonu a objeví ten sešit, jeho stránky se chvilkami zdvihají, ale úplně se neotevře, jen letmo se tak ukáže rychle napsaný, nahuštěný rukopis.

Přenese sešit k nočnímu stolku, odloží ho a vrací se k oknu. Rozmyslí si to, vrátí se k nočnímu stolku, otevře šuplík a sešit tam uklidí.

17. prosince

Catherine D. vzadu v hospodě schované v uličkách kasby.

Někdo k ní hovoří, je pozorná, zároveň pozorná a nepřítomná.

Je krásná. Řekne jí: „I já jsem vás, jako každý, poprvé viděl v Oslí kůži“. Je pozorná, je krásná, ale když otevře ústa, jsou vidět její zkažené zuby. Neskrývá je.

1. ledna

Jsmo na konci devatenáctého století nebo na začátku dvacátého. Kasba je obehnaná hradbami s cimbuřím. Záliv je výborně vidět a lidé začínají panikařit. Chtějí pryč. Řítí se z kopce dolů.

2. ledna

Mondénní večírek. Náhle je tu prázdno. Zbylo jich jen asi deset, jsou unavení a zasnění, povídají si někde v koutě, kouří nebo ještě popíjejí. Kolem projde kaštanovo-bílá kočka; je nezvykle krásná, nádherně pózuje.

15. ledna

Těžko si v tomhle novém domě vybrat pokoj, je tak krásný, tyčí se na mysu s celým obzorem v pozadí. Každý pokoj je jinak orientovaný. Dva směrem k moři – na západ a jiho-západ. Dva k pevnině. Dole pod okny toho druhého prohledávají kozy uprostřed ostnatých drátů odpadky.

27. dubna

Nový dům na malém náměstí. Před domem ohromná brázda plná vody. Lidé tam kloužou, padají, nepřetržitý a směšný balet.

1. června

Cesty, trhy, nákladní auta, útěky, autobusy, celnice, dveře, rozdávané potraviny. Přichází kluk a říká: pronásledují mě.

29. července

Velký nepoužívaný hotel. Bazén bez vody, z poloviny naplněný sutf. Kolem množství lidí v plavkách. Opalují se na osuškách, luští křídovky, jedí sušenky. Vypráví se, že kdysi do bazénu spadl oslík. Oslice skočila za ním. Oba zahynuli. Jak dlouho vydrží osel nedýchat?

28. září

Výlet s B. za jeho kamarády z mysu. Vlastně takovým kmenem, vypadají jako lidé z nějaké favely, kteří žijí na okraji propasti. Ohromující výhled na roztráštěné pobřeží (na severu). Tak vysoko jako létají ptáci, nakrátko splývající s drobnými ostrůvky rozdrobenými v dálce.

Moment paniky. Závrať. Podaná ruka B., zachycená v poslední vteřině.

2. listopadu

Vlna vražd. V hotelovém pokoji byly nalezeny čtyři oběšené osoby.

Dostávám strach. Chodím po kavárenských zahrádkách, je nádherné světlo, vlhko.

Ty mrtvolky mě děsí, ale postupně sám sebe přesvědčuji, že za vraždy spáchané ve snu nemůžeme být obviněni. Tím se mi trochu uleví, ale nezachrání mě to. Pracuji na tom, abych se přesvědčil víc, ale úplně se mi to nedaří.

6. února

Vracím se z ostrova.

Vyjdu schody až do posledního patra a strčím klíč do zámku malých dveří.

Vstoupím, postavím kufr na zem, jdu otevřít okno, abych pokoj vyvětral.

Vítr vtrhne dovnitř.

Za záclonou se něco hýbe.

Probouzím se.